

Forslag

til

Lov om forenkling af statens mellemværende med Danmarks Nationalbank.

Fremsat den 24. november 1959 af *finansministeren*.

§ 1. Finansministeren bemyndiges til at udstede en statsforskrivning til Danmarks Nationalbank til afløsning af statens reguleringskonto i Danmarks Nationalbank.

§ 2. Statsindtægter, som i henhold til gældende love skal anvendes til afskrivning på statens reguleringskonto i Danmarks Nationalbank, kan indsættes på finansministeriets løbende konto i Danmarks Nationalbank.

Stk. 2. Den i § 1 omtalte statsforskrivning afdrages med 50 mill. kr. ved udgangen af hvert finansår, første gang pr. 31. marts 1961.

§ 3. Den i § 1 omtalte statsforskrivning forrentes med beløb, som fastsættes på de årlige finanslove.

§ 4. Statsindtægter, som i henhold til gældende love er hensat eller skal hensættes på særkonti i Danmarks Nationalbank, kan indsættes på finansministeriets løbende konto i Danmarks Nationalbank.

§ 5. Denne lov træder i kraft den 31. marts 1960.

Bemærkninger til lovforslaget.

Formålet med nærværende lovforslag er en regnskabsmæssig forenkling af statens mellemværende med Danmarks Nationalbank. Dette mellemværende er på Danmarks Nationalbanks balance posteret på tre hovedkonti (jfr. bilag 1): Statens reguleringskonto, finansministeriets konti i henhold til særlige love og finansministeriets løbende konto, hvortil kommer to konti, som er bogført i Danmarks Nationalbanks regnskab under kontokurantpassiver. Forenklingen vil ske ved afløsning af reguleringskontoen med en statsforskrivning, der afdrages med et fast årligt beløb, og ved nedlæggelse af hensættelseskontiene, således at bevægelserne på mellemværendet — bortset fra det årlige afdrag på forskrivningen — kan aflæses direkte af løbende konto, hvilket vil gøre det lettere for offentligheden at orientere sig om udviklingen i statens finansielle stilling.

Reguleringskontoen er — historisk set — resten af de tilgodehavender, der opstod i nationalbanken under krigen ved, at den over værnemagtskontoen og clearingkontoen måtte lånefinansiere den tyske besættelse, og for hvilke statens garanti blev aktuel ved krigsafslutningen.

Ved tekstanmærkning nr. 36 ad § 26 i tillægsbevillingslov for 1940-41 bemyndigedes finansministeren til at yde Danmarks Nationalbank statens garanti for de tilgodehavender, som banken havde fået eller måtte få som følge af, at den indfrieede „Reichskreditkassenscheine“ og „Empfangscheine“, samt for de tilgodehavender, som nationalbanken havde fået eller måtte få hos „Die Hauptverwaltung der Reichskreditkassen in Berlin“ som følge af, at banken forsynede de tyske besættelsestropper i Danmark med danske betalingsmidler. Ved tekstanmærkning nr. 37 ad § 26 i tillægsbevillingslov